

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 4 listopada 2015 r.

Poz. 3869

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.298.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 3 listopada 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2015 roku, poz. 1515/ stwierdzam nieważność uchwały Nr XIII/89/2015 Rady Miejskiej Ruciane-Nida z dnia 30 września 2015 roku w sprawie określenia wysokości oraz szczegółowych warunków i trybu przyznawania i zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie

Uzasadnienie

Rada Miejska Ruciane-Nida w dniu 30 września 2015 roku podjęła uchwałę Nr XIII/89/2015 w sprawie określenia wysokości oraz szczegółowych warunków i trybu przyznawania i zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie.

Uchwała ta rażąco narusza prawo.

W § 1 uchwały Rada postanowiła, że rodzinie lub osobie może być przyznany jednorazowy zasiłek celowy na ekonomiczne usamodzielnienie. O przyznanie zasiłku mogą ubiegać się osoby i rodziny spełniające kryterium dochodowe określone w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach zasiłek może być przyznany osobie lub rodzinie niespełniającej kryterium dochodowego określonego w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Natomiast w § 3 uchwały Rada postanowiła, że zasiłek celowy na ekonomiczne usamodzielnienie nie przysługuje, jeżeli osoba lub rodzina otrzymała wsparcie finansowe na ten cel z innego źródła. Ustawodawca nie przyznał radzie gminy uprawnień w zakresie samodzielnego kształtowania kręgu osób, którym może być przyznany zasiłek celowy na ekonomiczne usamodzielnienie. Krąg osób uprawnionych do świadczeń z pomocy społecznej, a także przesłanki ich udzielania określa art. 5 w zw. z art. 7 i 8 ustawy o pomocy społecznej. Natomiast komu nie przysługuje zasiłek celowy na ekonomiczne usamodzielnienie określa art. 43 ust. 8 ustawy o pomocy społecznej, który stanowi, że pomoc w celu ekonomicznego usamodzielnienia nie przysługuje, jeżeli osoba lub rodzina ubiegająca się otrzymała już pomoc na ten cel z innego źródła.

Należy zauważyć, że wyrokiem WSA w Olsztynie z dnia 12 lutego 2015 roku, sygn. akt II SA/OL7/15 lex nr 1649905, że ustawodawca, zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, przewidział, że prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przysługuje osobom lub rodzinom spełniającym kryterium dochodowe, z zastrzeżeniem art. 40, 41, 53a i 91. Wyjątki określone w tych przepisach, dotyczą przyznania określonych świadczeń z pomocy społecznej osobie albo rodzinie, niezależnie od uzyskiwanego dochodu, lub dochodach przekraczających kryterium dochodowe. W wyłączeniu tym nie mieści się jednak zasiłek celowy na ekonomiczne usamodzielnienie. Rada gminy, jako organ stanowiący prawo na obszarze gminy, nie mogła zmienić norm ustawowych, dotyczących przesłanek przyznawania świadczeń z pomocy społecznej.

Rada gminy nie ma prawa do samoistnego, to jest nie znajdującego podstawy w normie ustawowej, kształtowania prawa na obszarze gminy. Przepisy gminne mogą być wydawane wyłącznie w ramach obowiązujących przepisów wyższego rzędu, Konstytucja, ustawa, rozporządzenie i w zakresie upoważnień tam udzielonych określonym organom gminnym.

W § 2 uchwały Rada postanowiła, że zasiłek celowy na ekonomiczne usamodzielnienie może być przyznany w szczególności na podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej, podjęcie i prowadzenie działalności w ramach spółdzielni socjalnej, na pokrycie kosztów przyuczenia do zawodu lub przekwalifikowania.

Rada gminy nie ma kompetencji do stanowienia, na co może być przyznany zasiłek celowy na ekonomiczne usamodzielnienie. Art. 43 ust. 10 ustawy o pomocy społecznej upoważnia radę gminy jedynie do określenia wysokości oraz szczegółowych warunków i trybu przyznawania i zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie. Tak samo nie mieszczą się w upoważnieniach ustawowych unormowania § 4 uchwały zwłaszcza określające, że wniosek o zasiłek winien zawierać kalkulację kosztów związanych z podjęciem działalności, wykaz źródeł ich finansowania, wskazanie działań podjętych na rzecz rozpoczęcia działalności, jak pozyskania lokalu, niezbędnych pozwoleń, odbycia szkoleń, okresu prowadzenia działalności. Rada gminy nie dysponuje uprawnieniem do ograniczania możliwości wystąpienia z wnioskiem o przyznanie zasiłku celowego poprzez wprowadzenie wymogu skorzystania z wniosku zawierającego wyłącznie wskazane przez radę elementy. Taki wniosek musi zawierać jedynie elementy, które ustawodawca wymienił w art. 63 Kpa. Nie ma zatem podstaw do podejmowania szczegółowych regulacji w tym zakresie przez radę gminy – rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 28.03.2014 roku, znak NK-N.4131.135.22.2014.AS

W § 5 Rada postanowiła, że wysokość zasiłku ustala się do 10 krotności kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej, określonej w art. 8 ust.1 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej.

Zgodnie z art. 43 ust. 10 ustawy o pomocy społecznej rada gminy w drodze uchwały określa wysokość zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie. Zatem ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia konkretnej, a nie maksymalnej wysokości zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie. Wysokość ta winna być w uchwale ustalona w sposób precyzyjny a nie przez określenie jedynie górnej granicy.

Rada Miejska Ruciane-Nida w przedmiotowej uchwale nie ustaliła precyzyjnie wysokości zasiłku, mimo że taki obowiązek na organ stanowiący gminy został nałożony przez ustawodawcę, zatem przedmiotowa uchwała narusza w sposób istotny art. 43 ust.10 ustawy o pomocy społecznej poprzez brak pełnej realizacji kompetencji ustawowej. Powoduje to istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały w całości.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
Grażyna Kluge
WICEWOJEWODA